

HØJESTERET RETSBOG

Den 18. marts 2025 blev Højesteret sat i retsbygningen, Prins Jørgens Gård 13, 1218 København K.

Dommerne Jens Kruse Mikkelsen, Lars Apostoli og Kristian Korfits Nielsen behandlede sagen.

Sag BS-30855/2024-HJR

Dansk Erhverv som mandatar for Fibia P/S
(advokat Anja Gudbergsen)

mod

Ledernes Hovedorganisation som mandatar for
A
(advokat Sophie Becher)

Der fremlagdes ankestævning af 18. april 2024 og processkrift af 5. juli 2024 fra Dansk Erhverv som mandatar for Fibia P/S. Endvidere fremlagdes ankesvarskrift af 30. maj 2024 og processkrift af 24. juli 2024 fra Ledernes Hovedorganisation som mandatar for A.

Det fremgår heraf, at Dansk Erhverv som mandatar for Fibia P/S har anket Sø- og Handelsrettens dom af 5. april 2024 (BS-25656/2023-SHR) til Østre Landsret. Ledernes Hovedorganisation som mandatar for A har anmodet om, at ankesagen behandles af Højesteret, jf. retsplejelovens § 368, stk. 4 og 5.

Sagen angår, om A er berettiget til kompensation efter ansættelsesklausullovens § 8, stk. 3, som følge af, at hun under sin ansættelse ved Fibia P/S var underlagt en konkurrenceklausul. Sagen rejser i den forbindelse spørgsmål om fortolkning af og samspillet mellem reglerne i ansættelsesklausullovens § 10, stk. 2, og § 11, stk. 1.

Ledernes Hovedorganisation som mandatar for A nedlagde under sagen for Sø- og Handelsretten påstand om, at Fibia P/S skal betale 85.301 kr. med tillæg af procesrente fra 30. november 2022, subsidiært fra sagens anlæg.

Dansk Erhverv som mandatar for Fibia P/S påstod frifindelse.

Ved Sø- og Handelsrettens dom af 5. april 2024 fik Ledernes Hovedorganisation som mandatar for A medhold.

Ledernes Hovedorganisation som mandatar for A har anført, at ankesagen bør behandles af Højesteret, jf. retsplejelovens § 368, stk. 5, jf. stk. 4, 2. pkt., og har i den forbindelse henvist til Sø- og Handelsrettens præmisser: "Der ses ikke tidligere at være blevet taget stilling til det principielle spørgsmål i denne sag om samspillet mellem ansættelsesklausulovens § 10, stk. 2, og § 11, stk. 1, og de heri indeholdte betingelser for, hvornår lønmodtageren har krav på engangsbeløbet efter lovens § 8, stk. 3. Problemstillingen ses heller ikke at være omtalt i forarbejderne i ansættelsesklausuloven."

Det afgørende spørgsmål er, om en ansættelsesklausul kan opsiges af en arbejdsgiver (med det resultat, at der ikke skal betales den i loven forudsatte minimumskompensation) efter, at ansættelsesforholdet er opsagt og klausulen dermed bortfaldet i henhold til ansættelsesklausulovens § 11, stk. 1. Dette spørgsmål har givet anledning til fortolkningstvivel på det ansættelsesretlige område siden lovens ikrafttræden den 1. januar 2016.

Parternes uenighed beror således ikke på uenighed om sagens faktiske og konkrete omstændigheder, men derimod på en generel uenighed om fortolkning af og samspil imellem ansættelsesklausulovens bestemmelser. Fortolkningsspørgsmålet har generel betydning for alle ansættelsesforhold, der indeholder bestemmelser om konkurrenceklausuler reguleret af lovens § 11.

Dansk Erhverv som mandatar for Fibia P/S har anført, at sagen ikke skal behandles af Højesteret.

Sagen angår fortolkning af ansættelsesklausuloven. Sagen har dog et konkret udspring i As konkurrenceklausul. Prøvelsen skal derfor angå, om det konkret i As tilfælde ville have været muligt at opsige As konkurrenceklausul med den virkning, at hun ikke ville have ret til kompensation efter ansættelsesklausulovens § 8, stk. 3.

Det er på nuværende tidspunkt uafklaret, om det er nødvendigt med en genafhøring af A. Det er således ikke afklaret, om parternes uenighed ikke beror på sagens faktiske omstændigheder.

På grund af sagens konkrete elementer vil det være mest hensigtsmæssigt, at sagen behandles ved Østre Landsret som anden instans, uagtet at sagen tillige vedrører lovforklaring.

Efter votering besluttede dommerne Jens Kruse Mikkelsen, Lars Apostoli og Kristian Korfits Nielsen at meddele tilladelse til anke af dommen til Højesteret i medfør af retsplejelovens § 368, stk. 6, 1. pkt., jf. stk. 4, 2. pkt., idet sagen rejser principielle spørgsmål og har generel betydning for retsanvendelsen og retsudviklingen.

Sagen udsættes på Ankeudvalgets berømmelse af telefonmøde.